

EGYPTEN - UNDERVERKENS LAND

=====

Faktiskt finns det många likheter om man jämför maya- och inka-folken med egypterna. Egypterna trodde på ett liv efter döden och balsamerade därför sina döda. Detsamma gjorde inkaindianerna. Likheten i detaljer i själva balsameringens teknik är förbluffande - placeringen av snittet genom vilket inälvorna togs ut, användandet av steriliserande salter, ingnidningen med välluktande harts, omsvepningen med linnedukar etc. Egypterna lade den dödes olika inälvor, sedan de färgats i olika färger, i fyra lockförsedda lerkärl som placerades i mumiekistan. Samma bruk förefanns hos mayafolket i Centralamerika, ehuru färgerna där inte var de samma.

Medan mayafolket ansåg att deras avlidna efter döden färdades mot öster, trodde egypterna att deras vandrade mot öster - i båda fallen till det gamla ursprungslandet, Atlantis!

Beror alla här uppräknade likheter på slumpen? Är det helt naturligt att alla civilisationer i ett visst utvecklingsstadium använder lerkärl så som ovan beskrivits? Hade egypterna nått samma utvecklingsstadium som mayas eftersom även de gjorde likadant? De som tror på slumpen kommer kanske att ändra uppfattning när vi tar några vanliga ord och jämför dem hos två, enligt den ortodoxa arkeologien, vitt skilda kulturer, mayas och hebreernas:

	<u>Maya</u>	<u>Hebr.</u>
Adam	Abagh	Abah
Son	Been	Ben
Dotter	Batz	Bath
Gud	Elab	Elab
Rik	Chabin	Chabic
Att giva	Votan	Votan

Likheten är uppenbar. -- Låt oss så jämföra några Ortsnamn. Första raden är städer i Mindre Asien och i andra raden återfinns namnen på fem städer i Centralamerika före Columbus tid:

Chol	Chol-ula
Colua	Colua-can
Zuivana	Zuivan
Cholima	Colima
Zalissa	Xalisco

Också här framgår tydligt ursprunget av en gemensam språkstam. Tala sedan om tillfälligheter!

+ + + + +

Egyptens tidigaste skeden präglades av en förbryllande högtstående kultur. Den första konungen i den första av de kända dynastierna hette Menes. Hans son byggde palatset i Memphis. Menes var en framstående fysiker och skrev även en bok i anatomi. På hans tid, ca 6000 år f. Kr., fanns det både arkitekter, bildhuggare, konstnärer, historiker, astronomer och teologer. Egyptens äldsta samhällsordning närmar sig i förvånansvärd grad vår nutida civilisations. T. ex. kvinnans rätt till bostad och skilsmässa blev hennes hemgift skyddad. Hon var husets härskarinna och kunde köpa, sälja och handla efter eget gottfinnande. I händelse av skilsmässa blev hennes hemgift utbetald. Hennes sociala nivå var lika hög i det gamla Egypten som den nu är i Europa och USA.

Egypterna kunde mäta tiden med ur och solur, de använde guld- och silvermynt. De hade en stor lantbrukshögskola och blev härigenom sin tids främsta åkerbrukare som sådde de fyra sädesslagen samt majs. De använde hästar, åsnor och oxar och höll får, getter och grisar som husdjur. Guldsmedskonsten stod högt och de kunde också härda järn till stål. Deras tandläkare plomberade tänder med guld, och bönderna kläckte kyck-

lingar med konstgjord värme. Egypterna var tillika briljanta musiker och trakterade en lång rad instrument, som ex.vis gitarrer, enkla och dubbla säckpipor, cymbaler, trummor, lyror, harpor, flöjter och kastanjetter.

Denna lilla bild från en kultur långt före vår tideräkning får anses bevisa det faktum, att om vi går långt tillbaka i tiden så dyker saker och ting upp, som vi åter mödosamt har arbetat oss fram till. Det verkar som om en hög kultur och vetenskap gått förlorad i en avlägsen forntid, och att de nuvarande civilisationerna endast är återupprepningar och vidareutveckling av gammalt vetande.

Ernst Renan påpekar att den egyptiska civilisationen redan från början visade sig vara mogen, gammal och fullständigt i avsaknad av mytiska och heroiska tidsåldrar - som om landet aldrig hade vetat av någon barndom.

En annan tid som egypterna aldrig heller har vetat av, är den tids-epok som kan kallas kopparåldern. Det utvecklingsskede som måste ha föregått bronsåldern.

Platon nämner, att det bröts tre olika metaller på Atlantis, Förutom guld och silver bröt man orikalkum, som näst guldet var den dyrbaraste metallen av alla. Flatons orikalkum är troligtvis ren koppar.

På båda sidor om Atlanten har vi påtagliga bevis för att en bronsålder har existerat: vapen och redskap gjorda av en legering innehållande nio delar koppar och en del tenn - tennet ger ökad styrka och hållfasthet. Det märkliga är emellertid att detta förhållande skulle ha upptäckts på två helt skilda kontinenter samtidigt. Bronsåldern måste helt enkelt ha föregåtts av en kopparålder som varade i flera tusen år, under vilken tidrymd man bearbetade koppar utan någon tillsats av tenn.

Var finns spåren av denna kopparålder? Det finns inga säkra bevis på att en sådan existerat i någon del av den kända världen. Förklaringen får vi om vi accepterar att den utvecklades på Atlantis och där ledde vidare till en bronsålder, vilken sedan, då Atlantis sjönk och de kulturellt och tekniskt högtstående atlantiderna välldes in över Europa, Afrika och Amerika, fördes vidare till de mindre utvecklade raserna i nya och gamla världen.

Egypterna hoppade över kopparåldern. De tycks också ha hoppat över de elementära stadierna vad byggnadsteknik beträffar. Deras ingenjörstekniska prestationer väcker respekt och beundran hos de flesta, och det sätt varpå de bollade med flera ton tunga stenblock är fortfarande oöverträffat.

Liksom i Peru färdigställde man i Egypten stora tekniska projekt av skilda slag. Vid Möris i Övre Egypten byggde man en konstgjord sjö att brukas vid konstbevattning. Den var ca 600 km i omkrets och 100 meter djup, försedd med underjordiska kanaler, flodportar, slussar och fördämningar, och öknen gjordes härigenom fruktbar.

Ett av de mäktigaste byggnadsverken från det gamla Egypten är templet i Karnak. För att få ett begrepp om dess storlek kan nännas, att Notre Dame i Paris skulle få plats i en av Karnak-templets salar utan att vidröra väggarna.

Pyramiderna vid Gizeh, och speciellt då Keopspyramiden, ofta kallad Stora Pyramiden, är de mest grandiosa byggnadsverken som atlantiderna lämnat efter sig. Vi kommer därför att ägna dem speciell uppmärksamhet.

Att Keops skulle ha byggt den Stora Pyramiden verkar mycket tvivelaktigt. Den är troligen vida äldre än så. Det enda man kan stödja sig på är att man funnit hans namn på ett stenblock i konstruktionskammaren ovanför konungens kammare. Man vet att långt efter det pyramiden blev byggd, forcerade någon en tunnel fram till konstruktionskammaren. Vem och varför?

Jag vill ge ett exempel på en annan, senare byggmästare, Ramses II - den Store kallad. Han har gett arkeologerna mycket huvudbry, ty hans fåfänga var tydligen ännu större än hans passion att bygga. Han tvekade inte

att klä sig i lånade fjädrar: kommande släkten skulle förundras över den store byggmästaren Ramses II! Det gjorde de också. Experterna kunde till en början knappt fatta, att de i så många tempel och byggnader stötte på Ramses II:s chiffer. När de granskade byggnaderna närmare, fann de att flera av dem byggts århundraden före Ramses II:s tid. Så mycket kan snedvriden fåfänga ställa till med.

Dr Kinnaman, som tillsammans med Sir William Flinders Petrie under 20 års tid undersökte Stora Pyramiden, berättade i en intervju för några år sedan om sin framlidne kollega. Därvid framkom det att Petries privata åsikt var, att den Stora Pyramiden byggdes 46.000 år f. Kr. av atlantider. Petrie och Dr Kinnaman upptäckte av en slump en hemlig kammare, där de fann saker "vars existens ni inte skulle sätta tro till". I denna kammare fanns också bevisen för pyramidens byggnadsdatum och dess verkliga ändamål.

Petrie och Kinnaman fick sedan inför de högsta statstjänstemännen i Egypten och Storbritannien svära en ed på att aldrig yppa denna kunskap under sin livstid.

De flesta tycker nog att talet 46.000 verkar en aning 'bra tilltaget'. Vare härmed hur som helst: teosoferna skönjer nog en ljusning i den världsbekante egyptologens, Sir Flinders Petrie, inställning till den Stora Pyramidens ålder, som de själva genom översinnliga metoder beräknat vara - håll i er - 210.000 år.

Det är som sagt mycket svårt att få grepp om Stora Pyramidens ålder. Dess höga teknik tyder i varje fall på, att den inte kan ha blivit byggd av de egypter vi läste om i skolan. Chefrens pyramid, den näst största och även den belägen vid Gizeh, kan de inte heller ha byggt. De övriga pyramiderna är byggda i mycket grövre stil och med relativt dåligt tillhuggna stenar, som bearbetats och transporterats av slavar.

Flertalet av de ockulta skolorna är överens om att de två Gizeh-pyramiderna konstruerades främst för att tjänstgöra som invigningskammare för mysterierna, och även för att användas som en slags skattkammare för heliga ting att räddas undan en kommande katastrof, syndafloden.

Att egypterna under årtusenden hade beskådat stjärnhimlen ger Herodotus bevis på. Egypterna hade sagt honom, att "solen redan vid två tidigare tillfällen hade gått upp där den nu går ned, och gått ned där den nu går upp". Troligen rör det sig här om dagjämningspunkternas förflyttning (precession) längs ekliptikan. Dagjämningspunkternas precession runt hela ekliptikan - som ju medför att solens upp- och nedgång hela kompassen runt - räcker exakt 25.827 år. Egypternas astronomi skulle då vara över 50.000 år gammal.

Herodotus, historiens fader, berättar att enligt uppgifter han fick från egyptiska präster, daterade sig deras upptecknade historia 11.340 år tillbaka före hans tid, eller nära 14.000 år före vår.

Kaldeerna räknas inte heller till ungdomarna när det gäller forntida astronomi. De kände bl.a. till kometerernas verkliga natur och kunde förutsäga deras uppdykande.

Egerton Sykes säger: "Att astronomi, sådan som vi känner den, upptäcktes på Atlantis är ganska säkert: spåren efter astronomiska uträkningar, som atlantiderna lämnade efter sig över hela världen i sina tempelbyggnader, äro så markanta, att deras oberoende ursprung faktiskt synes omöjligt".

Att man använde sig av astronomiska kunskaper vid pyramidbyggena är Richard Henning övertygad om då han säger: "En stor del av de egyptiska byggnadsverken..... har utan minsta tvivel placerats i anslutning till väderstrecken och även i övrigt bragts i samklang med astronomiska förhållanden..... Men i Keops-pyramiden är dessa förhållanden särskilt iögonfallande. Med nästan obegriplig precision har dess fyra sidor lagts ut efter väderstrecken. De avviker endast med den försvinnande lilla bråkdelen 3' 33''. Sydsidan är numera 20 cm längre än nord-

sidan (230,35 m), men detta är en följd av att solen bestrålat sydsidan kraftigare så att stenarna vidgat sig. Det område på vilket pyramiden ursprungligen uppfördes var helt säkert en matematiskt exakt kvadrat."

Av Keops-pyramidens ursprungliga volym, 2521000 m^3 , återstår i dag 2352000 m^3 . Inget annat mänskligt byggnadsverk kan uppvisa liknande siffror.

Max Eyth uttrycker sig så här: "Ingen annan av de 130 pyramiderna ... når så väldiga mått, kommer så nära fullkomligheten, uppvisar en noggrannhet i utförandet som inte ens vår tids teknik skulle kunna överträffa". Efter att ha begrundat saken måste man nog också ge Eyth rätt i hans kategoriska påstående: "Det är galenskap att tro, att en så kolossal byggnad inte har haft någon annan uppgift än att hysa en enda människas sarkofag".

Den Stora Pyramiden, som i dag är 137 m hög, tror man ursprungligen har varit 146,6 m. Man har bollat flitigt med dess siffror och en del forskare har ur gångarnas längd och kamrarnas storlek kunnat utläsa världens frälsningsplan, det Tusenåriga Rikets början etc, allt med varierande framgång. En del matematiskt intresserade arkeologer tror att pyramidens struktur röjer kännedom om talet pi in till den femte decimalen och Eyth säger: "Detta grandiosa byggnadsverk är en lösning i sten av det problem som kallas cirkelns kvadratur".

Dessa märkliga mått gör det ännu svårare att tro att Keops byggt den Stora Pyramiden. F.ö. vet man inte när faraon Keops levde - någon gång mellan åren 3300 - 2600 f.Kr. är dagens antagande. Än idag gäller Eyths lätt håfulla uttryck: "Egyptologerna, dessa lärda herrar som en gång i varje kvartssekel prackar på oss en ny tideräkning för det gamla Egypten".

Hur byggdes den Stora Gizeh-pyramiden då? Ja, därom finns lika många teorier som det finns tidsuppgifter för dess byggnadsdatum. Den högarkeologiska uppfattningen är, att tusentals slavar släpade de stora stenblocken uppför ramper. En annan teori går ut på att man först byggde en kulle av sand i pyramidens höjd, och sedan släppte ned stenarna på toppen, så att de efter hand trängde undan sanden.

Hur man bröt loss stenblocken är ett kapitel för sig. En teori som väckt allt för stort uppseende säger att man begagnat sig av tråkilar vid brytningen. Kilar slogs in längs en spricka, de begöts med vatten, och se!, kilar utvidgade sig och sprängde loss ett stort stycke. Enkelt i teorin men praktiska experiment av svensken Henry Kjellson visar, att fuktade tråkilar inte alls har så stor sprängverkan som man förmodat.

Varför vill man lansera så primitiva metoder som möjligt när det gäller pyramidbyggarna? Låt vara att slavar byggde de 129. Den första byggde de i varje fall inte. På den norra sidan av Stora Pyramiden finns det ännu en del 15-tons block i ursprungligt skick. Man finner här blocken sammanfogade med en tolerans på ca 1/100-dels tum. Man kan precis få in ett tunt pappersark i sprickan. Dessa stenblock måste ha placerats i läge i ett moment. Det är en omöjlighet att lirka ett 15-tons block så att det slutligen ligger kloss intill nästa. Troligen har en för oss okänd transportmetod använts. De gamla egypterna kände väl till hur man upphävde tyngdlagen - en metod som de fullt utvecklad införde från sitt moderland Atlantis. Annie Besant säger härom: "Dessa stenar lyftes inte genom ren muskelstyrka och inte heller genom sinnrika apparater vars styrka övergick allt som tillverkas idag. De lyftes av folk som förstod och kunde leda jordmagnetismens krafter, så att stenen miste sin tyngd och lade sig, styrd av ett enda finger, på sin avsedda plats". När man ser de 70 ton tunga granitblocken ovanför 'konungens kammare' kan man svårligen tänka sig någon annan transportmetod.

Västerut från Egypten ligger det klippiga Hoggarmassivet mitt i Sahara. 1933 fann man här spår efter en svunnen kultur i form av 100-tals klippmålningar, enastående både i motivval och färgprakt. Experter daterar dem ca 10000 år tillbaka och anser att de röner "ett stort egyptiskt inflytande". Personligen tror jag att inflytandet bör betraktas omvänt. Utan tveivel representerar målningarna atlantidernas konst sådan den var innan egypterna fick del av den. Sahara var då ett bördigt land men uttorkningen tvingade de atlantiska kolonierna österut mot Nilen, där de tydligen fann klimatet passande.

Gert Carlsson